

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1918-1921 : L
84:1 - 7**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2627

Falun 8.2.1918
mot katarer och 8191.2.8.1918
to du kan tro, att jag har haft det ljuvligt med influens och vagen
samtidigt. Jag var på Tiskaågen i söndags och troligen förkyld jag
mig då, för ögat svulnade inte som vanligt upp på bara en sådan
utan både ögonlocken voro lika svulna och rödbläa, desutom gick det
röda strålar uppåt tinnlagen och hela kinden svulnade upp. På tisdagen
såg ut precis som du i Wien och jag trodde, att det var vår gamle

Käraste!

Det var därför, som jag skickade till doktor. Jag
Du kan tänka dig, att jag tycker, att det är riktigt högtid-
ligt, att i dag kunna börja hamra igen. Jag har inte suttit vid min
och då doktorn kon ordinerade han endast badningar med borax. Det
maskin på hela denna vecka förut. Ögat har varit omöjligt, att se med
har jag nu gjort, som jag är ännu betydligt med och stel. Det var råk-
och så har jag legat till sängs. Tack för ditt kära brev. Jag har i
ligt synd, att Hyländers arkiv kunde mitt i detta stände. Ännu har
redan skrivit till Collin. Det gjorde jag före sjukdomen, men har inte
jag också alltför, men jag är ju öppen och i verksamhet igen, som du ser.
fått något svar. Nå, han kan ju vzara bortrest eller kanske att teater-
När jag nu hade doktor här, så tog jag mig för att fråga honom, om han
kunde uppstå, att jag hade någon sjukdom, därför att jag blir så trött
direktörer inte bruka vara som andra affärsmän. Inte heller från Norge
har jag hört något. Det var inte sant, att mitt brev har legat över här
så snart som jag föreslår mig något arbete och därför att jag ser så be-
hemma, men möjligt, är, att det inte hade blivit hemtat ur lådan. Jag lade
drövligt gammal och tyngd ut, du kan inte läsa hur jag tar mig
dit det själv samma dag, som det var skrivit, det minns jag tydligt. I
ut om dagarna, och så därför att jag har hört, att anlag för vägar &
alla fall var ju det bästa, att det kom till rätta, så att ingen obe-
ögonen skall betyda ägvlite. Jag har det ju trevligt och långt och bra
hörig behövde ta del av det.

Jag har fått brev från Carlfeldt, som har bett mig hålla min-
Jag föreslår inte verlor jag skall behöva läsa föreläsningar på alla mina
nes-talet för året i akademien, han föreslår mig att tala över Topelius.
Jag har doktor Åkersten underökt urta och hjärta, och
Det är det svåra med Topelius, att jag har svärmat för honom, pre-
kan inte finna något fel utan en minimal blodbrist. Han säger, att det
cis så där som Ellen Key beskriver, när jag var fjorton år, men nu är
näste vare följder av en aldrig helt övervunnen överenskränning. Nu
ju hans prosa rent omöjlig att läsa. Han hade en briljant fantasi,
men han kan inte låta sina människor tala ett naturligt ord, man kan
jagge mig svår i två timmar utan att läsa eller läsa, så förol lär
rent bli förtvivlad. Och lyrik älskar jag ju i allmänhet inte. Jag gjor-
Jag är middag. Desutom bör jag inkräcka på ett extra arbete, såsom
de därför en motfråga, om jag inte hellre kunde få skriva om Birgittas
preaktivering. Älskade arkivisar, följande brev, brev om genomgående
uppenbarelser, som jag läst först helt nyligen och som på det högsta
av dikter etc. etc. såsom jag lämnat till en sekretarie. Läsa igen,
när sekretären svarar, att jag är läkare

Centrum... Jag tycker, att man skulle kunna få fram något stiligt på grundval av det nuvarande tidslaget, med att citera hennes strafftal mot kejsare och påvar. Men på detta har jag inte heller fått svar. Jo du kan tro, att jag har haft det ljuvligt med influenza och vagel samtidigt. Jag var på Tisksågen i söndags och troligen förkylda jag mig då, för ögat svullnade inte som vanligt upp på bara ena sidan, utan båda ögonlocken voro lika svullna och rödblåa, dessutom gick det röda strimmor uppåt tinningen och hela kinden svullnade upp. På tisdagen såg ut precis som du i Florens, och jag trodde, att det var vår gamle bekante irresipolis. Det var därför, som jag skickade efter doktor. Jag hade dock ingen feber, så att jag märkte, att det måste vara något annat och då doktorn kom ordinerade han endast baddningar med borsyra. Det har jag nu gjort, men jag är ännu betydligt sned och stel. Det var riktigt synd, att Hylanders skulle komma mitt i detta elände. Snuva har jag också alltjämt, men jag är ju oppe och i verksamhet igen, som du ser. När jag nu hade doktor här, så tog jag mig för att fråga honom, om han kunde uppleta, att jag hade någon sjukdom, därför att jag blir så trött, så snart som jag företar mig något arbete, och därför att jag ser så bedrövligt gammal och grå och rynkig ut, du kan inte fatta hur jag tar mig ut om dagarna, och så därför att jag har hört, att anlag för vaglar & ögonen skall betyda äggvita. Jag har det ju trevligt och lungt och bra, inga särskilda sorger i år, och jag går ute mera än då du var här i julis, jag förstår inte varför jag skall behöva åldras fortare än ni alla mina jämnåriga. Ja, nu har doktorn återigen undersökt urin och hjärta, och kan inte finna något fel utom en minimal blodbrist. Han säger, att det måste vara följderna av en aldrig helt övervunnen överansträngning. Nu får jag arbeta på förmiddagen till klockan ett, därpå skall jag gå och lägga mig avklädd i två timmar utan att läsa eller tänka, så först får jag äta middag. Dessutom bör jag inskränka på allt extra arbete, såsom brevskrivning. Alla affärs-skrivelser, tiggarbrev, brev om genomseende av dikter etc, etc. måste jag lämna till en sekreterare. Läsa igenom, ~~så~~ och låta sekreteraren svara, att jag är läkare- förbjuden att åtaga mig dessa sländliga småuppdrag. Ett par veckor

Centrum... Jag tycker, att man skulle kunna få fram något stiligt på grundval av det nuvarande tidslaget, med att citera hennes strafftal mot kejsare och påvar. Men på detta har jag inte heller fått svar. Jo du kan tro, att jag har haft det ljuvligt med influenza och vagel samtidigt. Jag var på Tisksågen i söndags och troligen förkylda jag mig då, för ögat svullnade inte som vanligt upp på bara ena sidan, utan båda ögonlocken voro lika svullna och rödblåa, dessutom gick det röda strimmor uppåt tinningen och hela kinden svullnade upp. På tisdagen såg ut precis som du i Florens, och jag trodde, att det var vår gamle bekante irresipolis. Det var därför, som jag skickade efter doktor. Jag hade dock ingen feber, så att jag märkte, att det måste vara något annat och då doktorn kom ordinerade han endast baddningar med borsyra. Det har jag nu gjort, men jag är ännu betydligt sned och stel. Det var riktigt synd, att Hylanders skulle komma mitt i detta elände. Snuva har jag också alltjämt, men jag är ju oppe och i verksamhet igen, som du ser. När jag nu hade doktor här, så tog jag mig för att fråga honom, om han kunde uppleta, att jag hade någon sjukdom, därför att jag blir så trött, så snart som jag företar mig något arbete, och därför att jag ser så bedrövligt gammal och grå och rynkig ut, du kan inte fatta hur jag tar mig ut om dagarna, och så därför att jag har hört, att anlag för vaglar & ögonen skall betyda äggvita. Jag har det ju trevligt och lungt och bra, inga särskilda sorger i år, och jag går ute mera än då du var här i julis, jag förstår inte varför jag skall behöva åldras fortare än ni alla mina jämnåriga. Ja, nu har doktorn återigen undersökt urin och hjärta, och kan inte finna något fel utom en minimal blodbrist. Han säger, att det måste vara följderna av en aldrig helt övervunnen överansträngning. Nu får jag arbeta på förmiddagen till klockan ett, därpå skall jag gå och lägga mig avklädd i två timmar utan att läsa eller tänka, så först får jag äta middag. Dessutom bör jag inskränka på allt extra arbete, såsom brevskrivning. Alla affärs-skrivelser, tiggarbrev, brev om genomseende av dikter etc, etc. måste jag lämna till en sekreterare. Läsa igenom, ~~så~~ och låta sekreteraren svara, att jag är läkare- förbjuden att åtaga mig dessa sländliga småuppdrag. Ett par veckor